

er en del af det strategiske samarbejde med – som vi også har diskuteret i dag – f.eks. Rusland og det særlige partnerskab med Ukraine.

På det militære område drejer det sig om omfattende fælles øvelser, om uddannelse og udvikling, således at partnerskabslandene, hvis de senere måtte ønske det, har forudsætninger for medlemskab af NATO. Gennem dette samarbejde vil man uundgåeligt også få større kendskab til hinandens nationale forsvar, og endnu en barriere vil brydes. PffP er selvsagt også et element, der medvirker til at sikre demokratisk kontrol med de væbnede styrker.

Det sidste, men vigtige forhold, jeg vil nævne om PffP-samarbejdet, er målet om at opretholde partnerskabslandenes evne og vilje til at bidrage til operationer under FN og OSCE. Vi har jo set i praksis, at viljen og evnen er til stede, f.eks. i Bosnien.

NATO's omstilling til de ændrede sikkerhedspolitiske vilkår giver sig også udslag i ændringer, der resulterer i en ny og slankere kommandostruktur med tre niveauer, som forsvarsministeren lige har fremlagt: et strategisk niveau, et regionalt niveau og et subregionalt niveau. Man ændrer fra de nuværende 65 hovedkvarterer til 20. I den nye struktur videreføres placeringen af NATO-hovedkvarteret i Karup. Det er vi tilfredse med. Opgaverne, som de 20 hovedkvarterer skal løse, er endnu ikke fastlagt.

Det er meget vigtigt for Danmark, at hovedkvarteret i Karup videreføres som NATO-kommando. Det er vigtigt med et fortsat NATO-hovedkvarter, der har substantielle opgaver dækkende bl.a. det danske område og placeret i Danmark.

I Socialdemokratiet påskønner vi det arbejde, der har været udført – det har været hårdt, indimellem slidsomt – for at få placeret de opgaver, der forholder sig til det samarbejde og den dagligdag, som formodes at blive en realitet.

Når man har arbejdet så hårdt for at inddrage parterne i kommandostrukturen i ikkeartikel 5-opgaver, så er det, som vi også har diskuteret i dag, fordi vi har nogle gode erfaringer allerede på nuværende tidspunkt.

Det omfattende samarbejde, som vi nu har set med de nye demokratier, har givet en fornyet optimisme med hensyn til fred og stabilitet i vores del af verden, men det kræver mod og hårdt arbejde fra alle involverede parter, alliancelande, partnerlande og alliancefri lande.

Jeg vil allerede nu sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det fremsatte forslag til vedtagelse.

Svend Aage Jensby (V):

Det står jo ifølge forretningsordenens § 21 ethvert medlem nogenlunde frit at bringe et offentligt anliggende til forhandling og afkræve en minister forklaringer. Det er det, forespørgerne har gjort, og det er de i deres gode ret til. Jeg må indrømme, at man godt kan gøre sig nogle overvejelser om, hvorvidt man ikke med lige så stort udbytte kunne have stillet et skriftligt spørgsmål og så fået den redegørelse, ministeren har givet, men det er ikke mit problem.

Må jeg så takke især forsvarsministeren for den meget udførlige redegørelse, vi fik. Det er klart, at med hensyn til selve substansen i den kan jeg af gode grunde ikke føje meget nyt til, for ministeren ved på nærmeste hold mest om, hvad der er foregået på det sidste forsvarsministermøde i NATO.

Jeg vil sige til ministeren, at jeg synes, det er overordentlig glædeligt, at det lykkedes at bevare BALTAP på det subregionale niveau. Jeg ved, ministeren også ihærdigt har arbejdet på at få partnerskabsstabelementerne til BALTAP. Det lykkedes ikke i denne omgang. Jeg håber, ministeren vedvarende vil arbejde for det, og ministeren skal vide, at Venstre støtter initiativer i den retning.

Jeg skal også sige i relation til det, ministeren sagde om det polsk-tysk-danske korps, at det støtter Venstre også. Det er ikke et led i NATO-strukturen, men en del af styrkestrukturen, og det finder vi er et rigtigt skridt at tage.

Jeg kan sige med disse få ord, at Venstre ikke kan støtte forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot sige til hr. Jensby, at jeg er bange for, at han har misforstået vores hensigter med at stille denne forespørgsel. Det er da muligt, hr. Jensby ikke føler, der er behov for en politisk afklaring af, om man skal gå videre med at oprette disse kommandostrukturer, og hvordan de skal indrettes, men jeg må så sige, at dér er vi uenige.

Jeg kan sige til hr. Jensby, at hvad angår at stille et skriftligt spørgsmål, har jeg for længst gjort det og i besvarelsen fra ministeren fået at vide, at man netop ville oprette et sådant dansk-tysk-polsk korps, og i konsekvens deraf